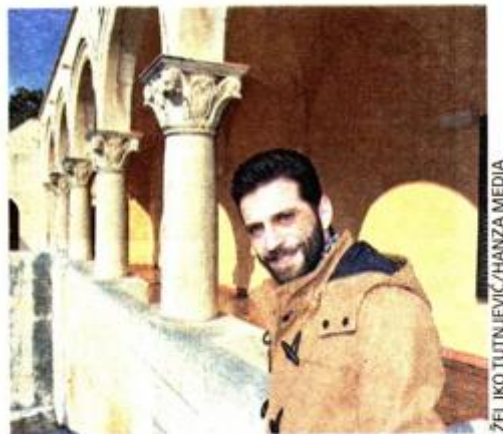

Evidencijski broj / Article ID: 17180848
Vrsta novine / Frequency: Dnevna
Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
Rubrika / Section:

**SIRIJSKI SLIKAR ELIAS AYOUB
IZLAŽE U DUBROVNIKU :: STR. 33**

Oduševili ste me, Hrvati

Elias Ayoub:
 'Vratit ću se u
 Siriju'
 ŽELJKO TUTNJEVIĆ/
 DUBROVAČKI VJESNIK

DUBROVAČKI GOST SIRIJSKI SLIKAR ELIAS AYOUB UOČI DANAŠNJEG OTVORENJA IZLOŽBE U GALERIJ 'DULČIĆ - MASLE - PULITIKA'

Ljubav iz Damaska u Gradu

PİŠE BRUNO LUCIĆ

Roden je 1986. u Damasku, živi u Moskvi, a izlaze u Dubrovniku – to je u najkraćem sirijski slikar Elias Ayoub. Mladi umjetnik će večeras u Galeriji "Dulčić - Masle - Pulitika", s početkom u 19 sati, otvoriti izložbu pod nazivom "Ljubav u Damasku". Izložba će predstaviti slikarski opus umjetnika nastao u zadnje dvije godine, a njezini su kustosi Vinicije B. Lupis i Vesna Delić Gozze.

Kako je uopće došlo do gostovanja vaše izložbe u Dubrovniku?

– Trenutačno studiram u Moskvi, gdje sam upoznao gospodina Vinicija Lupisa. Sprijateljili smo se, obećao mi je da ćemo prirediti izložbu i realizirao ju je. Ispočetak smo imali neke poteškoće zbog moje viže i zbog prebacivanja slika, ali uspjeli smo. Stvarno sam zahvalan gospodinu Lupisu za pomoć.

Nadajmo se miru

Naslov vaše izložbe u Dubrovniku je "Ljubav u Damasku". Umjetnici koji se nađu u ratu obično svijetu žele prenijeti istinu. Vaš "instrument" je ljubav?

– Dvije moje slike iz 2016. godine su možda dvije najmiroljubivije slike u ovoj seriji. Izabrali smo naslov "Ljubav u Damasku", i to se nije dogodilo sada i odjednom, jer u Damasku stvarno ima ljubavi. Kao što znate, u naše doba nema previše lijepih stvari, puno je razarajućih osjećaja. Znam što se događa u Siriji i nisam mogao pobjeći od rata kao teme, ali sam pokušao pronaći ljubav u svakom detalju. Jer, svi se trebamo nadati miru.

Što vas kao umjetnika trenutačno okupira?

– Ovog ljeta sam se preselio iz grada Kurska u Moskvu, gdje živim već četiri mjeseca. No u Moskvi nemam radionicu, a u Kursku sam je imao. Sva ulja na platnu koja ćete vidjeti na izložbi u Dubrovniku nastala su u Kursku. Sada imam mali prostor za slikanje, mali atelijer, ali veliku strast za izražavanjem. Zbog malog prostora sam

'Osjećao sam odmah da bih s ljudima ovdje mogao govoriti na arapskome jer se zaista osjećam kao kod kuće. Sve izgleda kao Sirija', kaže Elias Ayoub, koji trenutačno studira u Moskvi

počeo stvarati manja djela na papiru. Koristim akvarel ili akril na papiru. Miješam i razne medijske kolaže i koristim sve što mi pomaže da se izrazim. Prije sam bio okrenut simbolizmu, a sada sam apstraktni slikar. To je za mene nov i zanimljiv način razmišljanja, kao predah od ovog svijeta. Osjećate se kao da ležite na nekom drugom nebu, daleko od svega...

Na privremenom ste boravku u Moskvi. Znači li to da ste morali napustiti Siriju ili...?

– U 2014. sam napustio Damask kako bih pošao u Rusiju preko Sveučilišta. Pohadao sam Sveučilište za likovnu umjetnost u Damasku i završio sam kao prvostupnik. Odlučio sam poći izvan Sirije kako bih se doškolovao. Vratit ću se u Siriju jer sam i dalje povezan s Damaskom, prije svega srcem. Moji roditelji žive tamo, prijatelji također.

Kako se u ovim vremenima snalaze vaši kolege, drugi sirijski umjetnici? Imaju

li uopće mogućnosti za kreativno izražavanje?

– Puno je umjetnika koji stvaraju u Siriji. U ovom trenutku sudjelujem na dvjema izložbama u Siriji: prva je već otvorena u jednoj poznatoj tamošnjoj galeriji, a druga je u Centru za vizualne umjetnosti u središtu Damaska. Otprilike 30 slikara i skulptora sudjeluje na toj izložbi. Moji kolege umjetnici u Siriji rade na različite načine i koriste različite načine izražavanja. Neki se bave ekspresionizmom, neki impresionizmom... Neka moja djela imaju i religioznu tematiku, a neka šalju mirotvornu poruku.

Mediteran

Zadnjih mjeseci uz Siriju se vežu riječi "rat" i "izbjeglice". Jeste li vi kao umjetnik naišli na neku vrstu "stigmatizacije" ili "osude"?

– Poznato je da vas kao umjetnika grozne stvari potiču na dobro izražavanje. Mislim da je za mene sada teško pronaći mjesto kao što je Moskva, a izložba u Dubrovniku velika je nagrada za mene.

Kako doživljavate Hrvatsku i Dubrovnik? Koliko ste upoznati s hrvatskom kulturom i umjetnošću?

– Što se tiče Dubrovnika i Hrvatske, nisam mogao ni zamisliti da na ovom svijetu postoji neki drugi grad koji me potpuno može podsjetiti na Damask i Libanon. Ljudi su ovdje vrlo dragi, bliski, svugdje sam bio dobrodošao i s osmijehom. To je možda taj mediteranski mentalitet. Ljudi su možda posebniji. Primijetio sam da Dubrovčani jako vole svoj grad. Kad sam tek stigao i pošao do Staroga grada, osjećao sam da bih s ljudima mogao govoriti na arapskome jer se zaista osjećam kao kod kuće. Sve izgleda kao Sirija, kao Bejrut, kao Libanon. Sirija i Libanon su moje domovine, ali i ovdje se stvarno osjećam kao doma. Imao sam vremena za obilazak, grad je bogat poviješću. U Damasku se povijest može osjetiti, ista je stvar i ovdje. Gledam kako ljudi vole jedni druge – to je kultura, to ja shvaćam kulturom. Vidio sam puno galerija u Gradu i naišao sam na mnogo ljubaznosti. Mislim da je Dubrovnik veliki grad kulture.